

rigtigheden af det synspunkt, at den lange forretningsdag er i det købende publikums interesse i normale tider, eller til at formode, at der er sket nogen ændring i trangen til, at den lange forretningsdag skal være lørdag, medmindre en anden dag fastsættes af den lokale myndighed.

I overensstemmelse hermed anbefaler komiteen, at lukketiden fastsættes til kl. 19 på de almindelige søgnedage og kl. 20 på den lange forretningsdag, og at de lokale myndigheder beholder deres bemyndigelse til at fastsætte lukketiderne 1 time tidligere.

Komiteen fremhæver, at udtalelser af enhver slags beklagede den i øjeblikket almindelige praksis, at lukke butikkerne midt på dagen. De, som varetog forbrugernes interesser, understregede, at middagslukning medførte ubehageligheder for publikum. De, som repræsenterede de næringsdrivendes interesser, forsvarede ikke middagslukning, men henviste til, at den i øjeblikket var en nødvendighed.

Sverige.

De nugældende bestemmelser findes i lukkeloven af 29. juni 1945, som gælder til den 31. december 1948. Denne fastsætter om de almindelige butikkers lukketider, at på søgnedage må butikker holde åbent for publikum fra kl. 8 til kl. 19. Dette gælder også om lørdagen. På søn- og helligdage skal butikker holdes lukkede. Dette er de samme lukketider, som indeholdes i den svenske lukkelov af 22. juni 1939. Dennes regler er gengivet i den af lukkelovskommissionen af 1938 afgivne betænkning (se nærværende betæknings bilag 2), hvortil i det hele kan henvises med følgende tilføjelser:

Loven af 22. juni 1939 gjaldt i årene 1940—1942. Den efterfulgtes af lukkeloven af 18. juni 1942, der havde gyldighed i årene 1943—1945. Denne er nu som ovenfor nævnt afløst af loven af 29. juni 1945.

De ændringer, som ved lovene af 1942—1945 er vedtaget i lukkeloven af 1939 berører ikke de principielle linier i lukkelovgivningen, og er i hovedsagen følgende:

I § 2 nr. 6 i lukkeloven af 1939 er det fastsat, at loven ikke finder anvendelse på salg af konfiture i indpakning eller fersk frugt fra automater, som er opstillet udenfor en næringsdrivendes butik og ejes af denne. Denne undtagelse er udvidet til også at omfatte automater, som opstilles i ventesale på jernbanestationer, eller på en anden del af en jernbanestations område, som hovedsagelig er bestemt for de rejsende.

Bestemmelserne i lukkeloven af 1939 § 5 om adgangen til at vedtage kommunale afvigelser fra lovens almindelige regler er blevet modificerede. Således er bestemmelserne i § 5, stk. 2, nr. 1 og 3, i 1939-loven, hvorefter de kommunale myndigheder kunne tillade, at butikker, hvorfra der hovedsagelig sælges mejerivarer, æg, margarine eller bageri- og konditorivarer, måtte holde åbent på søgnedage mellem kl. 7 og 8, samt at fotografers atelierer måtte holde åbent på søn- og helligdage højst 2 timer dog ikke under højmesse, bortfaldet. Ændringerne er sagligt set uden større betydning, idet der i 1945-loven i § 4, stk. 2, er optaget en bestemmelse som siger, at butikker, hvorfra der hovedsagelig forhandles mejerivarer, æg, margarine eller bageri- og konditorivarer må holde åbent for publikum på søgnedage mellem kl. 7.30 og kl. 8, ligesom det i § 11 nr. 6 er fastsat, at lensstyrelsen kan tillade, at fotografers atelierer må holde åbent højst 2 timer på søn- og helligdage. Men de nævnte områder er altså ikke længere genstand for kommunal afgørelse.

I § 11 som svarer til undtagelsesbestemmelserne i den danske lukkelovs § 2 om kiosker, teater, jernbanestationer, forlystelseshaver m. v., er der foretaget visse ændringer. Efter loven af 1939 kunne undtagelse fra lukkebestemmelserne for kioskhandel m. v. fastsættes for Stockholms vedkommende af overstatholderen, for de øvrige byer af magistraten, eller hvor en sådan ikke findes, af borgmesteren, og for landdistrikter af lensstyrelsen. Nu gives sådanne tilladelser overalt af lensstyrelsen. Vareområdet for kiosker og